Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 9 (1001) * miercuri 3 martie 1965 * 8 pagini 30 bani

Desen : GH. MARINESCU

7 martie, zi de sărbătoare

„Îți cunoști părinții ?" O astfel de întrebare ar stîrni uimire oricărui copil. Cum să nu-i cunoască ! ? E vorba de oamenii cei mai aproape de inima lui : tata și mama ! Știe despre dînșii o mulțime de lucruri : sînt muncitori, sau membri ai cooperativei agricole de producție, sau ingineri... După orele de muncă se ocupă de gospodărie și, adesea, se joacă cu el, copilul. Le place să audă despre băiatul sau fata lor că are note bune. Oameni obișnuiți, cu preocupări și cu bucurii obișnuite. Dar ceea ce este obișnuit azi, nu era de loc obișnuit ieri ! Azi sînt lucruri obișnuite să înveți într-o școală nouă, să locuiești într-un bloc nou, iar vara să mergi în tabără. Dimpotrivă, acum 20 de ani, pentru un copil dintr-o familie de oameni ai muncii toate acestea erau neobișnuite, nici măcar nu îndrăznea să viseze la ele ! Pe vremea aceea, părinții voștri nu se puteau bucura de rodul muncii lor. Cei care profitau erau patronii, moșierii, diferiți alți exploatatori.

Astăzi însă, în patria noastră, unde socialismul a învins definitiv la orașe și sate, scopul eroicei și rodnicei activități din industrie și agricultură este ca traiul celor ce muncesc să fie din ce în ce mai îmbelșugat. În aceasta constă politica înțeleaptă a partidului nostru, și roadele ei se văd în fiecare sat și oraș, în fiecare casă. Cei care dau viață acestei politici sînt oamenii muncii — adică părinții voștri. Nu știați că părinții voștri sînt oameni care participă la conducerea statului ? Cu 20 de ani în urmă, acest lucru părea neobișnuit. Astăzi însă e cît se poate de firesc. Fiecare om al muncii e, într-un fel, și om de stat. Oamenii muncii îi aleg din propriile lor rînduri pe cei care conduc treburile statului, pe deputații în Marea Adunare Națională și în Sfaturile Populare. Ei îndeplinesc, prin munca lor de zi cu zi, grandioasele planuri inițiate de partid, de exemplu planul șesenal. Mulți dintre dînșii sînt chiar candidați pentru alegerile de la 7 martie. Fiți mîndri de părinții voștri, copii !

Peste trei zile, în dimineața lui 7 martie, ei se vor prezenta în fața urnelor, pentru a-și da votul lor candidaților Frontului Democrației Populare. Aceștia sînt oameni harnici, pe care părinții voștri îi cunosc chiar de la locul de muncă, și pe care îi vor alege pentru ca să se ocupe, cu aceeași hărnicie, și de treburile obștești. În perioada 1960-1964 au fost date în folosință populației, din fondurile statului, circa 214 000 de apartamente. Iată și numărul locuințelor ridicate la sat în ultimii cinci ani : aproape 420 000. Ne mîndrim cu mari obiective industriale ca, de exemplu, Combinatul petrochimic Brazi. Peste 3,5 milioane de elevi, practic toți copiii țării, învață în școli. Votînd pentru candidații F.D.P., părinții voștri vor vota pentru noi victorii ale socialismului !

În dimineața zilei de 7 martie, inima vă va îndemna să-i însoțiți pe părinții voștri la centrele de vot. Ați pregătit, în vederea acestei zile, frumoase programe artistice, cu dansuri populare, cu cîntece și poezii dedicate partidului și patriei noastre socialiste. Ele sînt flori în minunatul buchet pe care poporul muncitor îl va dărui aleșilor săi.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

TREI MARI BUCURII

Tînărul Gorcea Eugen e nespus de bucuros. La 7 martie el va vota pentru întîia oară, alături de alți tineri din secția asamblare a Uzinei „Semănătoarea", care au împlinit nu de mult vîrsta de 18 ani.

Deși lucrează de numai cîțiva ani în această uzină, Eugen, datorită priceperii, dragostei de muncă și de studiu a fost numit șef de echipă. Conduce la acest loc de producție lucrările, participînd efectiv la execuția unei părți a carcaselor de combină. A fost pionier, președinte de detașament la Școala medie nr. 6 din București, apoi elev la Școala profesională a Uzinei „Semănătoarea". S-a numărat întotdeauna printre fruntași.

Anul acesta i-a rezervat lui Eugen trei mari bucurii : a primit „Insigna de fruntaș în întrecerea socialistă pe anul 1964", a făcut prima lui propunere de raționalizare și votează pentru întîia oară.

Am aflat și alt amănunt : el este elev în clasa a XI-a la Școala medie serală. De trei ani la rînd obține numai note bune. De mic visează să devină inginer. Cu siguranță că va fi.

Viitorul îi stă în față, și Eugen în numele viitorului votează.

NICOLAE BULGARU

ADRIANA ȘI PRIETENII EI

Înaltă, subțirică și cu ochi de viezure, Tanasiu Adriana e mereu alături de colegii și prietenii ei. Cînd fetele povestesc ceva, e și ea acolo, cînd băieții joacă fotbal, le e arbitru, cînd cei mici au necazuri, le dă sfaturi. A lipsit cineva de la școală ? Chiar dacă nu-i în drumul ei, trece să vadă de ce a lipsit, dacă a fost bolnav și cum se simte, îi explică și-i arată de unde pînă unde au de scris, de învățat. Adriana e sufletul clasei, spun colegii. Dar și ceilalți... Sînt doar clasă fruntașă.

ȘCOALĂ MÎNDRĂ, PRIMITOARE...

Chiar așa. De la fereastră îți zîmbesc mușcate, cerceluși, ori telegrafi. Stanciu Emil și Boancă Marius în fiece recreație le întoarce mai spre soare, le udă, le curăță de cîte o frunzuliță uscată. Le sînt tare dragi florile. La ferestre sînt și perdeluțe albe, albe ca spuma laptelui. Se cunoaște că săptămîna aceasta a fost rîndul pionierei Ruja Hortensia. Ea știe nu numai să învețe bine, ci să fie și o bună gospodină. A luat perdeluțele acasă, le-a spălat, le-a scrobit și le-a călcat. Și fața de masă de pe catedră e la fel de curată. Acum fetele lucrează danteluțe pentru suporturile de flori. Dar ce-a mai fost și cu suporturile... Cum ar fi bătut cuiele în perete, tot ieșeau. Într-o dimineață, cînd vine Adriana la școală, dă cu ochii de Stanciu Emil. Cu un șorț pînă-n pămînt, amesteca ceva într-un vas. Preocupat de lucrare, nici n-a observat sosirea Adrianei. Ea însă, cît ai bate din palme, a fost lîngă el : „Ce faci cu... asta ?", „Dă-mi să amestec și eu !", sau : „Să-ți mai torn apă ?".

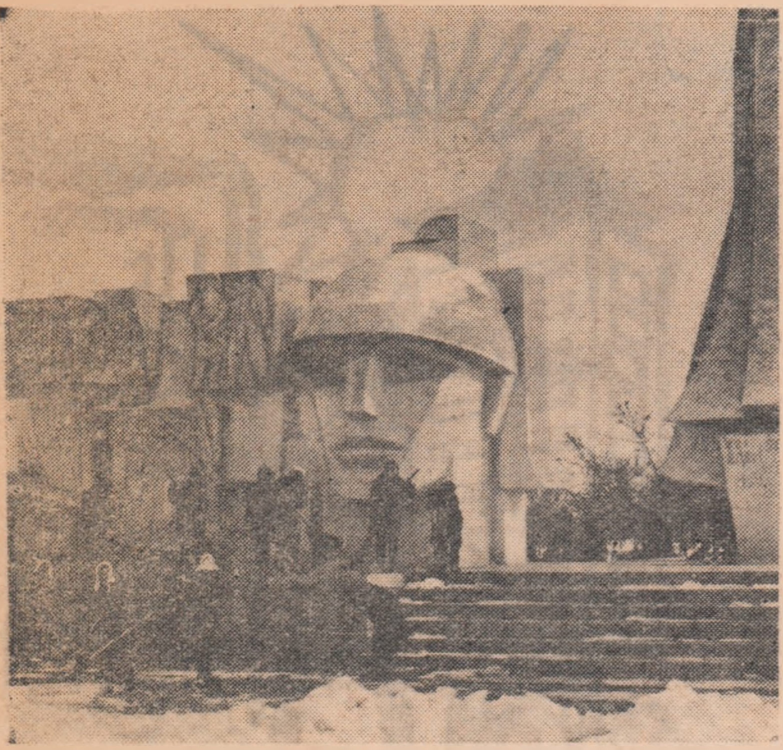
Emil a bătut în gaura făcută de cui un dop de lemn și l-a prins în gips. Cînd s-a întărit a bătut cuiul drept în lemn. Suportul stătea acum nemișcat, iar Emil și-a cîștigat cu aceasta faima de mare meșter. Și întîmplător, nu peste mult timp, s-a văruit clasa. Meșterul zidar a privit lucrarea și a zîmbit :

— Bună treabă ! Altădată să

GETA COSTIN

(continuare în pag 3-a)

Ninsoarea a încetat. Astăzi, la monument este de serviciu una din grupele de pionieri ale detașamentului claselor a IV-a

Distincțiile pionierești

Condiția a patra

Pentru obținerea primei distincții pionierești, condiția a patra este : **„Să participi la îngrijirea monumentelor legate de trecutul de luptă al partidului și al poporului, la înfrumusețarea școlii și a parcurilor, să ajuți la strîngerea spicelor și a plantelor medicinale" (obligatoriu două acțiuni).**

.. Abia încetase ninsoarea. Zăpada abundentă îmi îngreuna mersul. Traversam parcul din centrul orașului Carei îndreptîndu-mă spre Școala generală de 8 ani nr. 3. Deodată, pașii îmi sînt furați de o alee proaspăt curățată Era aleea care duce spre Monumentul Eroilor, căzuți acum douăzeci de ani pentru eliberarea patriei. Aci parcă nu ninsese. Totul era curat. Pe cei care îngrijesc monumentul i-am cunoscut la școală. Pionierii acestei școli înlătură zăpada dimprejurul monumentului iarna ; toamna au strîns frunzele căzute, iar la vară, după cum mi-a spus pioniera Boca Margareta, vor sădi și vor îngriji florile

Pionierii din detașamentul claselor a III-a și din detașamentul claselor a IV-a au cerut colectivului de conducere al unității ca ei să îngrijească monumentul. Fiecare grupă, fiecare pionier știe acum, cînd și ce are de făcut. Locuitorii orașului sînt mîndri de felul cum pionierii cinstesc memoria celor căzuți pentru eliberarea patriei.

Buna organizare, împărțirea sarcinilor pe detașamente și grupe a permis, vara trecută copiilor să strîngă o mulțime de spice de pe ogoarele gospodăriei agricole de stat și cooperativei agricole de producție din Carei. In jurnalele de detașament citim că pionierii Pteancu Mircea, Săsăran Dorina, Podină Mircea, Raț Elisabeta, Oprea Maria, s-au evidențiat în strîngerea plantelor medicinale.

În vederea obținerii celei de-a doua distincții pionierești, condiția a patra cere **„să participi la acțiuni de folos patriotic ca : înfrumusețarea școlii, a satului, la îngrijirea parcurilor, să participi la strîngerea maculaturii, să ajuți gospodăriei agricole de stat și cooperativei agricole de producție la strîngerea recoltei, a fructelor, a legumelor, să ajuți la creșterea viermilor de mătase, la îngrijirea albinelor și strînsul plantelor medicinale" (obligatoriu 4 acțiuni).**

Grija stăruitoare pentru înfrumusețarea școlii se observă imediat. De pe pervazurile geamurilor te privesc vesele ghivecele cu flori. Nici nu le pasă de gerul de afară. Sînt bine îngrijite de pionierii fiecărei grupe. Acum ei pregătesc germinarea semințelor, care puse în răsadnițele pregătite vor constitui, la primăvară, materialul floricol al parcului din fața școlii. Dar ei se preocupă și de înfrumusețarea orașului. Astă toamnă, pionierii detașamentelor claselor a VI-a și a VII-a au sădit pe cîteva străzi din împrejurimile școlii 212 pomi.

În toamnă, 350 de pionieri, în trei duminici, au ajutat gospodăriei agricole de stat Carei la strîngerea recoltei. Strîngerea maculaturii este acum, în timpul iernii, o preocupare, care antrenează pe toți pionierii. Recurgem din nou la jurnalele de detașament, unde aflăm că în această acțiune s-au evidențiat Păcuraru Liviu, Micle Mihaela. Bulgăreanu Margareta.

Creșterea viermilor de mătase a devenit o tradiție plăcută care a trecut școala în rîndul sericicultorilor fruntași pe raion. Primăvara, toate grupele de pionieri au sarcini precise. Se cunosc zilele în care trebuie aduse frunze proaspete de dud sau în care trebuie curățate rafturile cu viermi de mătase.

Ce plăcut este să te bucuri de aprecierile Sfatului popular, ale gospodăriei agricole de stat și ale membrilor cooperativei agricole de producție din Carei, ale cetățenilor ! Harnicii pionieri de la Școala generală de 8 ani nr. 3 cunosc această bucurie. La fel de plăcut este să știi că ai îndeplinit toate condițiile pentru obținerea distincției pionierești.

Căci, trebuie să vă spunem, majoritatea pionierilor de la această școală maramureșeană se străduiesc să îndeplinească nu numai a patra condiție, ci și pe toate celelalte.

DORIN NISTOR

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

RAID PRIN ȘCOLI

ÎN PREAJMA ZILEI DE 7 MARTIE

Nu departe de malul mării m-au întîmpinat, într-o recreație, rîsul și bucuria uriașă a unor copii care așteaptă de mult — dar de cînd ? — o cantitate de zăpadă după pofta inimii. La Constanța ninsese din abundență. Marea nu mai semăna de loc cu zglobia albastră pe care o cunoașteți voi vara.

Era alb-cenușie, destul de liniștită și se contopea cu cerul.

Școala generală de 8 ani nr. 12 din centrul orașului este așezată nu departe de mare.

Din vorbă în vorbă am aflat că și pionierii de aici, ca de altfel toți copiii țării, se pregătesc să întîmpine, alături de părinții lor, alegerile de deputați. Firește, după priceperea și cu forțele lor. Așa am aflat că, împărțiți pe grupe, se ocupă de mai multe sectoare din jurul școlii. Astfel grupele de pionieri ale claselor a V-a B, C și D (președinți : Sutiu Valentina, Socianu Gabi și Brînză Valentin) se vor ocupa de parcul unde sînt expuse exponate ale muzeului de arheologie.

Pe stradă, la capătul Bulevardului Republicii, spre mare, este un părculeț. Pionierii claselor a V-a A vor avea grijă de aspectul acestui părculeț, curățindu-l și ornîndu-l cu ghirlande de hîrtie colorată. De curtea școlii și aspectul ei sărbătoresc se vor ocupa pionierii claselor a VII-a A și B — președinți de grupă, Simota Cătălin și Sfideanu Carmen.

De la Constanța, în comuna Cumpăna din raionul Negru Vodă, drumul este scurt. Știam că „milionarii" din Cumpăna (fondul de bază al cooperativei agricole de producție este aici de peste 6 milioane) au construit aici aproape 300 de locuințe noi. Cînd am intrat în comună primele care ne-au salutat au fost antenele televizoarelor. În unitate era organizată adunarea : „Dobrogea, mîndră grădină". Reacțiile copiilor la proiecția diafilmului cu imagini de pe litoral, din Medgidia, din raionul lor, din Constanța dovedeau că pionierii le cunosc, că se bucură de ele ca de întîlnirea cu un vechi și drag prieten.

În întreaga școală se desfășoară acum o acțiune de înfrumusețare. Și pentru că centrul de votare e în școala lor, brigada artistică de agitație a pionierilor s-a pregătit cu un interesant program.

Pionierii de la Școala medie nr. 1 din Medgidia cunosc foarte bine profundele transformări ale orașului lor natal. Și ei se numără printre cei 30 000 de locuitori ai orașului. Și dintre ei sînt mulți care locuiesc în cele 93 de blocuri noi cu 1 750 de apartamente. Iar părinții lor lucrează fie la I.M.U.M. (o mare uzină pentru remorci-auto etc.), fie la fabrica de ciment (una dintre cele mai mari din țară), fie la fabrica de tuburi de bazalt pentru canalizări, ori la noul și modernul spital cu cele 300 de locuri, dat în folosință în acest an.

Despre felul cum s-au construit toate, despre felul cum orașul Medgidia a înflorit, au aflat-o de nenumărate ori de la părinții lor, în întîlnirile pionierești cu candidații F.D.P. Ei sînt încă mici, nu-și pot da votul acestor candidați ai poporului. Dar dacă te vei uita în cataloage și vei vedea mulțimea notelor bune, vei ști precis că și ei, pionierii, întîmpină în felul lor sărbătoarea de la 7 martie.

E. SKIBINSKI

Se apropie alegerile de la 7 martie. Această zi este o sărbătoare pentru întreaga țară.

1. Cîțiva pionieri din detașamentul clasei a III-a D de la Școala generală de 8 ani nr. 122 din Capitală, alcătuiesc cu migală un mare și frumos album cu realizări din întreaga țară.

2. Pionierii pregătesc frumoase programe artistice. În această fotografie îi vedeți pe pionierii de la Școala generală de 8 ani nr. 172 din București, făcînd repetiție cu întreaga orchestră.

3. La marea sărbătoare, mușcatele din ferestrele clasei vor zîmbi la soare. Ele sînt îngrijite de pionierii Nistor Maier și Sanda Daniela.

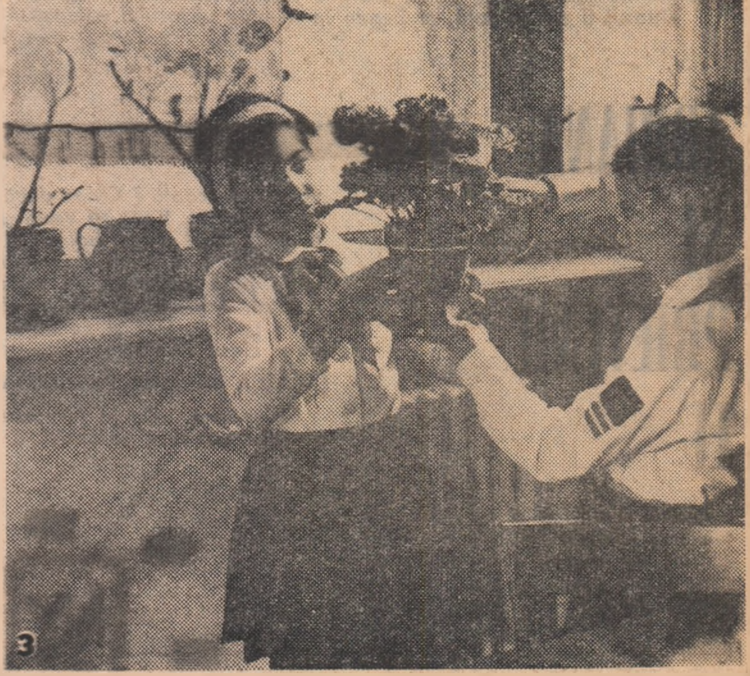

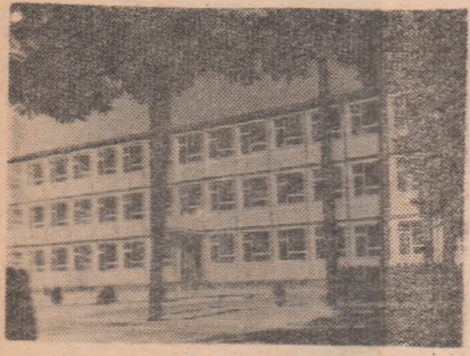
Foto : GR. PREPELIȚĂ

ÎȚI MULȚUMIM, PARTID IUBIT!

Rîzi, copilărie senină! Bucuria te întîmpină în pragul fiecărei școli, iți este tovarășă de joacă în taberele create pentru tine la munte sau la mare, te însoțește în excursii și drumeții, te poartă prin tainele viitoarelor tale profesii, în cercurile de la casele pionierilor create anume pentru tine. Și cum să mulțumești partidului, care-ți poartă de grijă, decît prin deplina ta recunoștință, învățătura!

Numai în anul 1964, în clasele luminoase, te-au primit 20 500 000 manuale în valoare de 103 000 000 lei.

Cele cîteva rînduri de mai jos, după corespondența pionierului Vasilache Dan din clasa a VII-a de la Școala generală de 8 ani din Cîndești, raionul Buhuși, sînt edificatoare.

Școala nouă din Cîmpulung-Moldovenesc, regiunea Suceava — fotografie trimisă de Ianachevici Silvia, clasa a VII-a A.

Angajamentul

— Bine-ai venit, nou an școlar!

— Bine v-am găsit, păreau că spun manualele noi, rînduite frumos pe banca fiecăruia. Mîinile mici le-au răsfoit filele cu tăieturi netede, cu miros de cerneală.

— Vom fi prieteni buni pînă la sfîrșitul anului, și mereu, mereu, le-a șoptit Dănuț.

Manualele l-au privit serioase de pe marginea băncii. Așa să fie?

—Așa, vă asigur!

...Și după cîteva zile de școală, angajamentul (luat de fapt în gînd de Vasilache Dan) față de minunatul dar a devenit faptă: 10 la matematică, 10 la geografie, 10 la romînă.

Bucurie

O scrisoare, alta, dintre miile de scrisori care ne sosesc zilnic la redacție.

Numai în 1964 s-au dat în folosință 4 600 săli de clasă.

În una din aceste săli învață cu colegii săi și pioniera Apostol A. Elena, de la Școala generală de 8 ani din satul Lunca, raionul Pașcani: „Școala noastră e spațioasă, plină de lumină. Pe lîngă sălile de clasă în care învăț și eu, avem o bibliotecă, un laborator, un cinematograf. Mulțumesc partidului pentru condițiile create și mă voi strădui mereu să obțin numai note de 9 și 10".

Interviu prin scrisoare

Învățătura este pe primul plan, firește Dar după orele de studiu pionierii își petrec minunat timpul liber în cele 117 case ale pionierilor din țară.

Bernevig Silvia, se numără printre cele mai mici participante ale Casei pionierilor din Deta, regiunea Banat. E în clasa a IV-a. Frecventează cercurile „micii corespondenți" și „micii balerini". Nu-i sînt străine nici celelalte cercuri.

— Am început trimestrul al II-lea printr-o vie și bogată activitate în fiecare cerc.

— Poți să ne dai un exemplu?

— Sigur că da. Iată, de pildă, cercul de desen, împreună cu cel de mîini îndemînatice și foto pregătesc o expoziție cu cele mai frumoase lucrări ale pionierilor, expoziție care va fi deschisă la Casa de cultură.

— Dar despre unul din cercurile pe care le frecventezi tu, ce ne poți spune?

— La cercul „micii corespondenți" am realizat o hartă a țării noastre, pe care am însemnat cu stegulețe localitățile unde se află pionierii cu care corespondăm. Învățăm astfel mai bine geografia patriei, precizează Silvia.

— Ce acțiuni mai atractive ați organizat pînă acum la Casa pionierilor?

Toate sînt la fel de interesante, de frumoase. Am organizat un jurnal vorbit, „Mîndria de a fi pionier", am învățat jocuri pionierești, am purtat discuții cu pionierii mai mari de la cercul de tractoriști, care se gîndesc de pe acum la o meserie.

— Cu alte cuvinte, la Casa pionierilor vă puteți petrece timpul liber în modul cel mai plăcut, cel mai util...

...Sînt sigură că fața Silviei era inundată de lumina copilăriei fericite, în timp ce ne scria scrisoarea despre Casa pionierilor, scrisoare devenită acum interviu.

Sîntem fericiți!

Aceeași lumină am întîlnit-o în rîndurile pionierei Mărgineanțu Lelița de la Școala generală de 8 ani din comuna Șag (Timișeni), raionul Timișoara. Ea se numără printre cei *86 529 de copii plecați în tabără în vara trecută*: „Îți scriu din tabără, de la Bocșa-Vasiova. Voi mai sta aici 2 săptămîni. Minunate sînt peisajele, colțurile naturii. Tabăra e plină de voie bună. Veselia noastră străbate pînă departe. O armonie luminoasă îmbină pădurea cu cîntecele noastre pionierești, cu jocul zglobiu. Simțim lîngă noi grija partidului — pentru că noi, toți copiii din tabără sîntem cu adevărat fericiți"...

Frumuseți întîlnite...

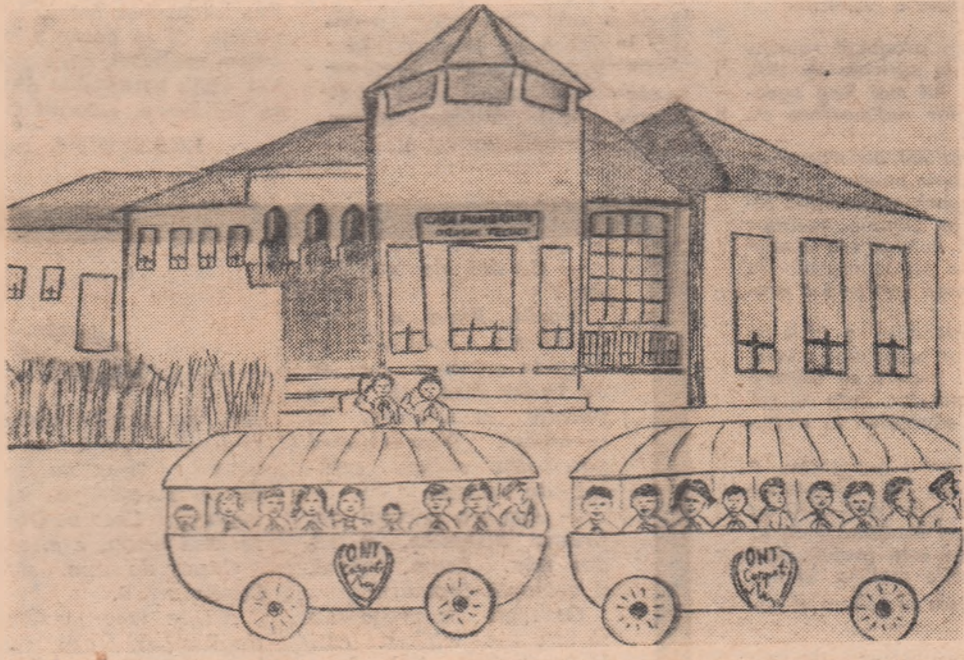
...Întîlnite de cei 182 000 de pionieri și școlari participanți la excursiile organizate în țară. Dintre aceștia fac parte și pionierii Școlii generale de 8 ani din comuna Videle, regiunea București.

Iată cîteva rînduri din scrisoarea pionierei Angelescu Gabriela:

„Era o duminică rece de toamnă. Pe peron discutam între noi entuziasmați. Șuieratul locomotivei ne-a întrerupt discuțiile. Culoarele vagoanelor s-au umplut de copii nerăbdători și veseli. În sfîrșit, cartierul Giulești cu blocurile sale mărețe își face apariția. Pufăitul greoi al locomotivei ne vestește că am ajuns în Capitală. Primul popas: în fața uriașei cupole cu reflexe albastre — Expoziția realizărilor economiei naționale. În curte ne-au întîmpinat felurite mașini moderne, mijloace de transport de toate tipurile. Am rămas fermecați de cele văzute în pavilion: realizări ale industriei textile, de încălțăminte. Interiorul unei mine a fost foarte interesant și unii dintre noi, mai ales băieții, și-au făcut planuri de viitor în legătură cu această ramură a industriei grele. Cu părere de rău am părăsit expoziția, care a trezit în fiecare din noi sentimente de dragoste și stimă față de muncitorii care au realizat aceste exponate, față de partidul și guvernul nostru care au creat condiții minunate tuturor".

...Rînduri de recunoștință, de mulțumire față de partidul care v-a făurit tuturor o copilărie fericită, rînduri străbătute totodată de dorința fierbinte de a vă însuși temeinic cunoștințele învățate la școală, de a deveni cetățeni de nădejde ai patriei noastre socialiste.

M. ALBOIU

„Pornim în excursie", desen executat de pionierul Bagdasaru Ion, Școala generală de 8 ani nr. 5, Tecuci.

ADRIANA SI PRIETENII EI

(urmare din pag. 1)

fie dopul ceva mai mare, încolo... Da, bună treabă!

După lauda meșterului, Stanciu Emil avea mereu o idee nouă. Într-o zi, a lucrat împreună cu Petrișor Mircea o cutie de lemn pentru burete și cretă, în altă zi — un suport pentru hartă. Ce mai e și cu hărțile astea! În școala lor, ca în multe altele, există o cămăruță în care se țin hărțile. Stoica Olimpia, care e responsabilă, a denumit-o „cabinet". E atîta ordine acolo! Olimpia poate să-ți spună cu ochii închiși unde se află... Europa, Asia, cele două Americi. Hărțile mai deteriorate le-a lipit frumos, a spălat pe jos și apoi a cerut Adrianei un „ajutor".

— Intră cu toții acolo și strică tot ce-am făcut, i-a spus ea supărată.

„Ajutor" a fost numit Pop Marius. Acum, cînd copiii vin la cabinet, Marius, în chip de... portar, îi întreabă de ce hartă au nevoie, apoi, transmite cererea — Olimpiei. Aceasta i-o dă de la locul ei. Ordine desăvîrșită!

FĂRĂ DISCIPLINĂ NU SE POATE ÎNVĂȚA

Tanasiu Adrian are numai note de 10, ici colo cîte un 9. Și aceasta pentru că e atentă la explicații, își ia notițe, acasă învață cu perseverență. Învață bine și Ruja Hortensia, Dan Mihaela, Berchi Mihaela, Handesman Robert, Vaida Radu, Marin Marius. Ce-i drept, mai sînt și din cei... Pop Marius, Petrișor Mircea și Boancă Marius, formau acolo, în ultimele bănci, un grup — ziceau ei — vesel. Făceau pronosticuri asupra meciurilor C.S.M.-ului sau Științei, consultau programele de la televizor, își scriau bilețele hazlii. Au fost criticați în adunări, în orele de dirigenție, li s-a făcut caricatura la „Ghimpele", dar degeaba. Întîmplător, a fost cineva într-o zi acasă la Marius. L-a găsit legat la cap.

— Te doare?

— Nu! și și-a aruncat basmaua cît colo. Freza...

Năzbîtiile continuau. După o oră, cînd împreună cu Petrișor Mircea au tot vorbit, întrerupînd lecția de cîteva ori, colectivul clasei le-a cerut, drept pedeapsă, (pentru că știau acum că țin mult la freză) să se tundă la zero. Au cîrtit, s-au revoltat, dar n-au avut încotro. Era hotărîrea clasei. A doua zi însă, ce să vezi? Alături de cei doi, intră în clasă tuns chilug și Boancă Marius. O făcuse din... solidaritate.

Faptul că au fost obligați să se tundă, că i-au despărțit mutîndu-i în bănci diferite le-a dat de gîndit. Noii colegi de bancă i-au obligat să fie mai atenți la explicații și aceasta îi ajută să învețe mai bine. Ce-i drept, cam în salturi. Asta deocamdată.

Se dă teză la limba romînă. Aplecați asupra caietelor, elevii clasei a VI-a C de la Școala generală de 8 ani nr. 14 din Cluj se străduiesc să analizeze conținutul, să evidențieze mijloacele artistice folosite de scriitor, să nu facă greșeli de ortografie. Tovarășa profesoară se plimbă printre bănci. Se oprește o clipă lîngă Adriana, privește rîndurile scrise cu migală și zîmbește mulțumită. Trece mai departe. Și Hortensia, și Mihaela, și chiar cei trei prieteni tunși chilug scriu binișor. Se vede că s-au pregătit temeinic. Le-o cere steagul de clasă fruntașă.

În fața careului

La început, tovarășului director i s-a părut c-ar fi nu numai plăcut, dar și ușor să se oprească la numele cîtorva pionieri fruntași. De îndată, i-a apărut în minte figura energicului Blaj Daniel, dintr-a VIII-a cel care are numai note bune, care a îndrăgit mult tehnica și visează să devină... doctor. Nu poți însă să te gîndești la Daniel, fără să nu-ți amintești de colegul și prietenul lui Bochian Ion. Mai înalt decît cei din clasa lui, Ion are privire sigură, ambițioasă, aproape rece. Așa ar spune cine nu-l cunoaște bine și, mai ales, cine nu l-a auzit povestind. Cît îi privește pe colegi, Bochian Ion i-a vrăjit cu darul lui de povestitor sensibil, inimos.

„Pava Ernest este cam timid, rezervat, se gîndește tovarășul director. Dar are niște „mîini de aur", cum spun și cei dintr-a VIII-a. Pe lîngă notele de 10 se poate mîndri cu minunatele lui compoziții din traforaj. Și el merită felicitări..."

Dar Cuzmanov Radmila? Nu este ea oare una dintre cele mai iubite colege, nu învață atît de bine, încît cei mici o asaltează cu întrebările cum să facă și ei să ajungă fruntași?

Oroian Iuliana, Seran Steluța, Marta Dorin, Fonta Mariana sînt alte și alte nume, care îi trec prin minte tovarășului director Ispas Pătru. Nu-i atît de ușor să te oprești numai la cîțiva. Sînt atîția fruntași!...

Acum, în fața careului, fiecare dintre pionierii invitați se simt parcă intimidați. Fetițele din clasa a III-a nu știu ce să facă cu mîinile. Nici chiar cei mai mari nu se simt la îndemînă. Și doar tovarășul director nu le spune decît cuvinte de laudă, iar colegii îi aplaudă. Dar, bucuria este puternică. Și felicitările emoționează.

Școala generală de 8 ani nr. 8, Arad

ELENA MĂNESCU

Felicitări fruntașilor!

SUB SOARELE

AVÎNT CREATOR

Întregul nostru popor întîmpină cu bucurie, într-o atmosferă de puternic avînt creator, alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare, eveniment de seamă al vieții politice a țării.

În pragul unor asemenea evenimente, privim cu mîndrie plaiurile bogate ale țării, în care bogățiile create de hărnicia poporului se întrec cu bogățiile naturale, alcătuind un tablou armonios, într-o continuă transformare.

O adevărată mîndrie a țării, industria noastră socialistă a cunoscut în anii puterii populare o dezvoltare fără precedent, ea fiind temelia dezvoltării rapide a întregii economii naționale.

În anii planului șesenal peisajul industrial al țării s-a îmbogățit cu noi fabrici și uzine moderne, cu noi combinate siderurgice și constructoare de mașini, combinate chimice, de prelucrare a lemnului, toate echipate cu tehnica nouă. Multe din marile construcții industriale au și început să producă.

Sub ochii noștri se înalță schelele altor și altor construcții ce vor spori puterea economică a patriei. În anii viitori vor intra în producție, printre altele, marele Combinat Siderurgic Galați, modernele combinate chimice de la Craiova, Tîrgu Mureș și Turnu Măgurele, Uzina de alumină de la Oradea și Uzina de aluminiu de la Slatina.

Realizăm în prezent într-o singură zi 9 200 tone de oțel, 8 000 tone de laminate și 5 300 tone de fontă, aproape 50 000 000 kWh energie electrică, 50 de tractoare, 60 de autocamioane și autobuze, peste 1 400 000 mp diferite țesături și 130 000 perechi încălțăminte.

Centralele electrice de la Bistrița, Luduș, Brazi, Paroșeni au sporit simțitor resursele energetice ale țării. Baza energetică a industriei noastre socialiste va cunoaște o puternică dezvoltare prin intrarea în funcțiune a hidrocentralei de pe Argeș și, în anii următori, a sistemului hidroenergetic de la Porțile de Fier.

În țara noastră se fabrică astăzi agregate, instalații, echipament industrial, a căror realizare era de neconceput în trecut. Utilajul multora din fabricile și uzinele construite în ultimii ani poartă inscripția „Fabricat în Romînia".

Se dezvoltă continuu industria chimică, industria bunurilor de consum.

Ogoarele înfrățite au dăruit țării an de an producții sporite. Țăranii cooperatori, muncitorii din gospodăriile agricole de stat, mecanizatorii au astăzi putința să folosească tot mai larg agrotehnica și mașinile care au luat locul uneltelor rudimentare de odinioară.

Pe ogoarele țării vor lucra în acest an 81 500 de tractoare, 66 000 de semănători mecanice, 36 000 de combine pentru păioase. Zeci de mii de specialiști cu studii medii și superioare sprijină țărănimea în lucrarea pămîntului după regulile științei. Aproape 1 000 000 de oameni ai muncii de la sate își îmbogățesc cunoștințele agricole urmînd cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă. Toate acestea își arată roadele în creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale.

Succesele mari obținute în dezvoltarea economică a țării au făcut posibilă creșterea, an de an, a veniturilor oamenilor muncii de la orașe și sate. An de an se iau măsuri menite să asigure satisfacerea necesităților social-culturale ale maselor. Sute de mii de oameni ai muncii se odihnesc și își refac sănătatea în stațiunile balneo-climaterice.

Grija regimului democrat popular pentru tînăra generație o simțiți deplin și voi, copii. În țara noastră peste 3,5 milioane de elevi, practic toți copiii țării învață în școli. În anii 1960—1964 au fost construite încă 20 000 săli de clasă. Întregul învățămînt de la clasa I și pînă la terminarea școlii superioare este gratuit. Toți elevii claselor I—VIII primesc gratuit manualele școlare. În fiecare an sute de mii de copii își petrec vacanțele în tabere și colonii, la munte și la mare.

În țara noastră înflorește cultura, știința, arta pusă în întregime în interesul oamenilor muncii. Instituțiile de artă, casele de cultură, cluburile, bibliotecile, căminele culturale desfășoară o intensă activitate pentru ridicarea continuă a nivelului de cultură al maselor.

Toate aceste exemple enumerate în rîndurile de față dovedesc că socialismul se construiește pentru ca oamenii muncii să se bucure de o viață îmbelșugată și fericită, avuțiile țării, forțele și capacitățile creatoare ale poporului fiind consacrate în întregime acestui nobil scop.

La 7 martie, votînd candidații F.D.P. poporul nostru va vota pentru viitorul fericit al patriei, își va manifesta încă o dată dragostea și încrederea nețărmurită în Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare a poporului nostru.

Popas la Mătăsaru

Printre oamenii de frunte ai comunei Mătăsaru, raionul Găești, se află și Maria Stan, șefa unei brigăzi de cîmp. Numele ei e legat de tot ceea ce e nou la Mătăsaru.

Ani de-a rîndul sătenii au ales-o deputată în sfatul popular comunal. Acum a candidat din nou. De data aceasta și în sfatul popular raional. Nu de mult am cunoscut-o și noi. E o femeie între două vîrste. Deși la tîmple au început să-i apară ghiocei, ochii ei negri sînt tineri, vioi. Am rugat-o să ne vorbească despre comuna în care s-a născut și trăiește.

— Ar fi mai bine să facem o plimbare. Să vedeți...

Am pornit, așadar, împreună.

În drumul nostru, de-a lungul străzii principale, se văd casele noi, arătoase, acoperite cu tablă, cu țiglă. Numai în ultimul timp s-au construit aproape o sută.

În satul Crețulești, o construcție cu ferestre mari, cu o curte frumoasă, ne atrage privirile.

— E școala cea nouă. Școala de 8 ani. Cînd eram eu copil, învățam în condiții tare grele. Un singur învățător pentru mai multe clase. Și clasele... Niște cămăruțe ca vai de lume. Dar... iată și circumscripția sanitară. Sînt tare inimoși cei care lucrează aici. La orice oră din zi și din noapte sînt prezenți la datorie. Avem și farmacie acum.

Am vizitat apoi noul magazin universal, librăria.

— Să vizităm și cooperativa agricolă de producție. Avem multe de văzut — cooperativă milionară! Numai în anul trecut am construit trei adăposturi pentru animale, toate din cărămidă. Ne-am gîndit să creștem mai mulți porci. E rentabil. Vrem să ne mărim avutul. De altfel, datorită mecanizării lucrărilor agricole și folosirii metodelor agrotehnicii înaintate, obținem rezultate bune și la cultura plantelor: anul trecut am cules peste 2 400 kg porumb boabe la hectar, 1 600 kg grîu, 14 500 kg cartofi. Și la sfecla de zahăr am obținut recolte mari: peste 25 000 kg. Și cînd mă gîndesc: în trecut munceam din greu să putem smulge pămîntului cîteva sute de kile de grîu sau porumb. De sfeclă, nici nu se auzea...

Obrajii i se îmbujoraseră. Era bucuroasă Maria Stan, deputata, că se poate mîndri cu atîtea realizări, care au schimbat viața oamenilor din comuna Mătăsaru, raionul Găești.

ECATERINA ROȘCA

CETĂȚI ALE INDUSTRIEI ...
de celuloză

Aca...

— Ce zici de nea Tudor?

Vasile Popa și Dinu Cristache, lăcătuși în brigada condusă de el, de Tudor Fița, își șterg mîinile de unsoare, cu vioiciune, împrumutînd parcă din voioșia șefului de brigadă.

— Așa era și cînd am primit insignele, îi rîdea fața. Acum, acasă, îl așteaptă inginerul...

Oamenii se pregăteau să iasă din schimb. Alți lăcătuși harnici le luau locul. La montarea vagoanelor, a noilor locomotive ce se fac aici, la 23 August, la cunoscuta uzină bucureșteană.

— Noroc băieți! spune șeful de brigadă aranjîndu-și cu grijă haina, grăbind pasul.

E într-adevăr mulțumit. Munca rodnică, a lui și a întregului colectiv pe care-l conduce, le-a adus prețuirea cuvenită: titlul de brigadă fruntașă pe secția vagoane. Ceea ce-l bucură însă acum, e altceva...

Casa de pe strada Căpiței nr. 6.

Nu se face economie de lumină, ard toate becurile. Și în dormitorul mobilat cu gust, cu mobilă nou-nouță, și în sufragerie, și, bineînțeles, la bucătărie, unde gospodina întîrzie acum mai mult.

Așadar, ați înțeles: în casă sînt musafiri. Cum nea Tudor (căci la el în casă ne aflăm) e ocupat cu unul dintre ei, am să vi-i prezint eu.

Bunăoară, flăcăul de colea, din fața televizorului. Se numește Alexandru și-i student la medicină. Asta nu-l oprește să îndrăgească cu aceeași pasiune muzica. Ascultă cu atenție orchestra prezentă pe micul ecran. De altfel, însuși el, Alexandru, viitor chirurg, e un bun interpret de muzică populară, în cadrul formației artistice din facultate.

Acum, să vă fac cunoștință cu cei doi băieți care răsfoiesc niște reviste pe masa așezată în sufragerie. Cel mai mare, Ion, este utemist, elev în clasa a IX-a la

școala medi...
mai mic, V...
se înțelege —
bluza ca ză...
lucește o fr...
vată roșie.
prezentare
dacă n-am
lucru: la sc...
mai note fo...
Și acas... î...
mai se...ce...
rie să ajute
treburi. adu...
pe masă...
Dar, cine
rul cu care
bă nea Tudor
O să comit
creție și o s...
o parte din
Nea Tudor

La Casa de cultură a sindicatelor din Craiova se desfășoară o bogată activitate artistică. Printre cei care frecventează numeroasele cercuri ce funcționează aici, se află și mulți copii. Iată-i pe cîțiva dintre micii interpreți de la cercul de pian.

Mult frumoasă ne ești, țară

Mult frumoasă ne ești, țară,
Frumoasă și-mpodobită,
De feciorii tăi gătită,
Ce lucrează cu mult spor
Pentru traiul mai ușor,
Zidind fabrici și uzine,
locuințe, școli, cămine,
Policlinici și spitale
Și mîndre hidrocentrale
Pîn-și Bistrița-n zăgaz
Li s-a supus la Bicaz.
La Bicaz și mai la vale,
Luceferi scoțînd în cale.
Ș-apoi Dunărea bătrînă
Apele o să-și supună
Ca din marea ei turbină
Să izvorască lumină..

(Culeasă din comuna Gru...
raionul Vînju-Mare d...
NICOLAE ROGOBETE)

PUTERII POPULARE

STE[illegible] Aspect de la Combinatul Călărași.

Cifre grăitoare

● Prin munca harnică și pricepută a clasei noastre muncitoare s-au obținut noi și mari succese în industrializarea socialistă a țării. Volumul producției industriale s-a dublat față de 1959, realizîndu-se un ritm mediu anual de creștere de 14,8 la sută în comparație cu 13 la sută cît fusese stabilit în planul șesenal.

● În perioada 1960—1964 producția agricolă medie a țării a fost cu 12 la sută mai mare decît media celor 5 ani anteriori. Sporul mediu anual a fost în această perioadă: la cereale de peste 1 000 000 tone, la floarea-soarelui de 180 000 tone, iar la sfecla de zahăr de 800 000 tone.

● Veniturile bănești ale întregii populații au sporit în anul 1964 cu circa 5 miliarde lei. Ridicarea puterii de cumpărare a celor ce muncesc este oglindită de creșterea cu 75 la sută a volumului de mărfuri desfăcute prin comerțul socialist în 1964 în comparație cu anul 1959.

320 de elevi... 320 de biblioteci personale

Cadrele didactice din comuna Satchinez, raionul Sînnicolaul Mare, regiunea Banat, desfășoară o susținută muncă de popularizare a cărții. În fruntea acestei acțiuni frumoase stă învățătorul Vasile Ochiu. Drept urmare, cei 320 de elevi ai Școlii generale de 8 ani posedă, cu toții, fără excepție, biblioteci personale.

Astfel, numai în ultimele două luni, librăria bine asortată din comună a vîndut elevilor cărți în valoare de peste trei mii de lei. S-a evidențiat elevul Sabin Voica, elev fruntaș al clasei a VIII-a, care a cumpărat în aceste două luni volumele „Povestiri de război" de Mihail Sadoveanu, „Fiul lui Monte Cristo" (în două volume) de Theodor Constantin, „Dispariția reporterului Silvășan" de Cornel Bozbici, „Vînătorul de cerbi" de F. Cooper, „O întîmplare la Vercors" de Alain Prévost, „Cavalerul inexistent" de Italo Calvino și „S.S. în acțiune". Cu acestea, numărul volumelor bibliotecii personale a elevului Sabin Voica a depășit cifra de 60. Dar nu rămîn cu mult în urma lui nici ceilalți elevi ai școlii, cărora bibliotecile lor personale le sînt de un real ajutor la învățătură, la ridicarea nivelului lor cultural.

prof. L. DUNAJECZ

Cum, nu-i cunoașteți pe cei trei băiețași din fotografie? Tot ce se poate. Despre orașul lor însă, știe toată lumea: Onești, noul oraș de pe Trotuș.

Țara Oașului era cunoscută în trecut ca una din regiunile în care bîntuia analfabetismul. Acum nu există sat sau comună în care să nu fie școli, bine înzestrate cu mobilier, cu biblioteci sau laboratoare. În fotografie: Aspect de la Școala generală de 8 ani din satul Trip-Băi, comuna Bixad, regiunea Maramureș.

[...] Celălalt, [...]el e — [...]nier: pe [...]la stră[...]să cra[...]fi însă o [...]completă [...]eciza un [...] are nu[...]e bune! [...]ic. [...] bu[...]a[...]azda la [...]tacîmuri [...] musafi[...] de vor[...] o indis[...]ascultăm [...]uție. [...] ce mai e pe-acolo prin Bărăgan? S-a terminat cu electrificarea în comună, în Traian?

Musafirul: De mult. Iar școala care era în construcție cînd ai venit astă vară la mine e gata, învață copiii în ea.

Musafirul vorbește însuflețit despre cooperativa agricolă din Traian, despre cele șase autocamioane pe care le au, despre pregătirile intense în vederea campaniei de primăvară. Din discuție se pare că l-am identificat. E inginerul agronom despre care pomenise la uzină unul din oamenii din brigada lui nea Tudor. Cum îl cheamă? Marin. Nu uită să arate că, nu de mult, alături de sutele de case nou construite în Traian, se află și locuința lui, tot nouă, în care s-a mutat de curînd.

O să vă întrebați, desigur:

— Cu musafirii din casa lui nea Tudor am făcut cunoștință și, totuși, nu!...

— A, numele de familie?! Același ca al lui nea Tudor. E familia lui! O familie obișnuită de muncitor, ca multe altele.

Acum sînt cu toții împreună, acasă. Tocmai de aceea, în astfel de clipe, în casă nu se face economie de lumină, ard toate becurile. Așa cum îi place lui nea Tudor.

AL. DINU IFRIM

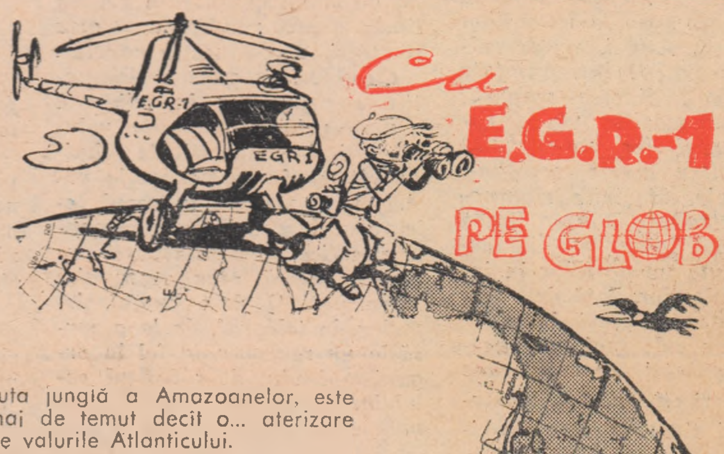
PE-UN PICIOR DE PLAI

Mă-ntreabă inima mea

Mă-ntreabă inima mea
Partidul cum l-aș cînta.
Eu partidu-l cînt pe soare
c-a adus înseninare,
și pe lună, și pe stele
că-nsori zilele mele,
și pe munte și pe rîu
și pe dunărea de grîu.
Inimă, pe tine-l cînt
cum n-am mai cîntat nicicînd!

(Auzită de **CONSTANTIN PÎRCĂLABU**, comuna Priboieni, regiunea Argeș).

Cu E.G.R.-1 pe glob

Bună ziua, copii! Iată-mă din nou în mijlocul vostru — prin intermediul gazetei, desigur! Am vești bune. Și... interesante. De altfel, dintr-un aero-raid de cîteva zeci de mii de kilometri nu se putea să mă-ntorc fără vești deosebit de interesante.

Primul popas în acest raid — *VIENA*. Capitala valsului nemuritor, orașul care a cunoscut gloria unui Mozart, unui Beethoven... Și iată, chiar în acest oraș al muzicii, o formație de muzică populară romînească a dat un concert la sediul Agenției Internaționale pentru Energie Atomică. Condusă de artistul emerit Nicu Stănescu, formația a făcut să răsune la Viena minunatele melodii populare de pe plaiurile romînești, iar „Ciocîrlia", atît de îndrăgită la noi, i-a făcut pe participanții la concert — funcționari ai agenției precum și reprezentanți permanenți ai statelor membre ale acestei organizații — să răsplătească pe artiști cu vii și călduroase aplauze.

Traversînd, apoi, în elicopter Alpii cu fruntea veșnic înzăpezită, și mohorîtul canal al Mînecii, Atlanticul, pînă la New York, m-au însoțit, ca un tovarăș minunat, acordurile de basm ale „Ciocîrliei". Și credeți-mă, în tăcerea aeriană, aproape cosmică — zburam la 10 mii de metri înălțime! — nu poate fi ceva mai plăcut și mai încurajator decît o melodie de pe plaiurile natale!...

La *NEW YORK*, ziarele de mare tiraj, ziarele sportive și televiziunea mi-au dat o veste la care m-așteptam, și care cu atît mai mult m-a bucurat: *Ioli* a noastră, pentru a patra oară în S.U.A., s-a clasat pe locul I într-o întrecere de valoare. De astă dată, campioana noastră mondială Iolanda Balaș a sărit 1,80 m la Concursul internațional de sală desfășurat la San Francisco.

De la New York la *MONTEVIDEO* în Uruguay, drumul n-a fost prea ușor; doar am avut de străbătut nu numai o distanță uriașă, ci și, din nou, traversarea unei părți din Atlantic, apoi a Mării Antilelor și a junglei Amazoanelor. Aci era, de fapt, pericolul adevărat: o aterizare forțată în „iadul verde", uriașa și necunoscuta junglă a Amazoanelor, este mai de temut decît o... aterizare pe valurile Atlanticului.

Dar iată-mă viu și nevătămat la Montevideo, oraș mare și frumos, de aproape un milion de locuitori, gazda *Tîrgului internațional al Atlanticului*. Directorul pavilionului romînesc mi-a dat o veste plăcută, de cum m-a văzut: „Dragul meu, zeci de mii de locuitori din Montevideo și din alte orașe... turiști din toate țările Americii Latine au vizitat pavilionul nostru, apreciind realizările economice ale țării noastre. Acum însă, te las, ne vizitează cîteva personalități"... și-a plecat.

Tocmai intra atunci în pavilionul romînesc domnul L. Troccoli, președintele Comisiei economice și financiare a Senatului din Uruguay, și Dl. Bastarica, diplomat uruguayan în R.P.R. După ce-au vizitat pavilionul, au apreciat nivelul înalt de prezentare a exponatelor și s-au interesat de performanțele tehnice ale produselor industriale romînești.

Uite, cam astea sînt veștile pe care, abia întors, vi le-am spus cît mai pe scurt și vouă. Dar poate că-mi veți scrie ce părere aveți despre reportajele mele pe glob. Pînă atunci, la revedere!

GHEORGHIȚĂ-REPORTERUL

6 MARTIE

La 6 martie poporul sărbătoreşte împlinirea a 20 de ani de la instaurarea primului guvern democratic din istoria ţării noastre. Acest fapt constituie un eveniment important în desfăşurarea revoluţiei populare începută la 23 August, dată cînd a fost răsturnată dictatura militaro-fascistă de către forţele patriotice populare în frunte cu Partidul Comunist Romîn. După răsturnarea dictaturii militaro-fasciste din ţara noastră, masele populare strîns unite în jurul partidului comunist s-au ridicat tot mai hotărît în luptă pentru completa nimicire a fascismului, pentru refacerea economiei ruinată de război şi de jaful hitleriştilor. De asemenea, s-a dus o luptă susţinută împotriva reacţiunii din ţara noastră, adică împotriva burgheziei şi a moşierimii care mai aveau reprezentanţi în guvernul format după 23 august.

Sub presiunea maselor muncitoare care au luat cu asalt primăriile, preturile, prefecturile, şi alte instituţii cu ajutorul cărora burghezo-moşierimea jefuia poporul, au fost izgonite din fruntea lor slugile fascismului şi înlocuite cu reprezentanţi ai poporului.

Cu sprijinul clasei muncitoare, ţărănimea punea stăpînire pe pămînturile moşiereşti.

Aceste lucruri nu conveneau de loc burgheziei şi moşierimii care, prin reprezentanţii lor în guvern, făceau tot ce era posibil pentru a împiedica acţiunile maselor muncitoare.

Astfel, la 24 februarie 1945, cînd masele mari de muncitori (aproape 600 000) care au răspuns cu înflăcărare apelului lansat de F.N.D. pentru formarea unui guvern democratic şi demonstrau paşnic pe calea Victoriei, reacţiunea a tras cu armele în coloanele manifestanţilor, din clădirea prefecturii poliţiei, din clădirea ministerului de interne şi din palatul regal.

Au fost atunci şi răniţi şi morţi care au îngroşat rîndurile eroilor clasei muncitoare ce s-au jertfit pentru libertate.

Dar coloana manifestanţilor nu s-a înfricoşat şi nici nu s-a lăsat provocată. Au continuat în toată ţara mitinguri şi demonstraţii care cereau scoaterea din guvern a reprezentanţilor burghezo-moşierimii în frunte cu generalul reacţionar Rădescu. Valul revoluţionar al maselor a cuprins şi reprezentanţi de seamă ai culturii, care au protestat alături de masele muncitoare. În multe oraşe din ţară ofiţerii şi soldaţii s-au declarat alături de muncitori şi ţărani. Acest val revoluţionar care creştea din ce în ce, a măturat de la cîrma ţării pe reprezentanţii reacţiunii.

La 6 martie 1945 voinţa şi lupta poporului au adus în conducerea ţării primul guvern în care clasa muncitoare îşi avea rol precumpănitor. În fruntea acestui guvern se afla patriotul înflăcărat şi eminentul om de stat, Dr. Petru Groza.

Acest guvern a deschis şi mai larg drum pentru avîntul creator al poporului care a păşit impetuos, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, şi a realizat victoria definitivă a socialismului în ţara noastră la oraşe şi sate.

Alegerile care au loc la 7 martie vor da prilejul poporului, care desăvîrşeşte construirea socialismului, să-şi afirme încă o dată voinţa sa alegind pe cei mai buni reprezentanţi ai săi în conducerea statului.

Cu telefericul, iarna, la Poiana Braşov.

CIBERNETICA

— o ştiinţă modernă

de prof. univ. EDMOND NICOLAU

Fără nici o îndoială că printre cele mai spectaculoase cuceriri ale geniului omenesc se numără şi cibernetica. Ea permite omului să proiecteze şi să conducă rachetele cosmice care, la sute de milioane de km de Pămînt, culeg date preţioase pentru ştiinţă. Tot ea a condus la apariţia marilor calculatoare electronice, capabile ca într-o singură secundă să efectueze pînă la un milion de operaţii. Astăzi, aceste calculatoare pot fi întrebuinţate în cele mai diverse scopuri: conducerea marilor uzine, comanda maşinilor unelte sau chiar pentru unele activităţi intelectuale. Maşinile cibernetice pot traduce dintr-o limbă în alta, pot „juca" şah, iar astăzi îl ajută pe profesor în instruirea elevilor. Iată de ce se poate spune că, fără îndoială, una dintre cele mai noi cuceriri ale ştiinţei contemporane este tocmai cibernetica. Numele acestei tinere ştiinţe provine de la un cuvînt din vechea limbă greacă : kubernao *— arta pilotării, a conducerii navelor.*

Caracteristic pentru cibernetică este punerea în evidenţă a unor principii comune, valabile atît în dispozitivele tehnice, cît şi în organismele vii. Astfel, după cum în cazul telegrafului se utilizează semnale electrice, care transportă cuvintele (adică ceea ce numim „informaţia") de-a lungul sîrmelor de telegraf, de la o sursă la un receptor, la fel în organismul viu, de-a lungul celulelor nervoase, „circulă" semnale care poartă şi ele o „informaţie". Sau, după cum în tehnică există sisteme automate care pot menţine, de exemplu, constantă temperatura unor cuptoare, la fel în organismele animalelor superioare există sisteme care menţin constantă temperatura corpului.

Ideea studierii în paralel a principiilor generale, comune sistemelor tehnice şi organismelor, a stat la baza lucrării „Cibernetica sau control şi comunicaţie la animale şi maşini" datorată matematicianului american Norbert Wiener. Anul 1948 în care a apărut această carte poate fi considerat anul apariţiei ciberneticii.

În momentul de faţă, cibernetica cuprinde mai multe ramuri, printre care teoria informaţiei, automatica, studiul calculatoarelor automate, „inteligenţa artificială" *etc.*

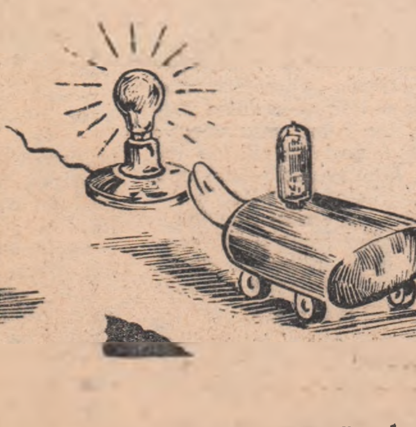
În toate aceste domenii, ciberneticienii din ţara noastră au obţinut succese importante. Astfel, în toamna anului precedent, la cel de al IV-lea Congres internaţional de cibernetică de la Namur — Belgia, specialiştii noştri au prezentat mai multe comunicări care au fost primite cu mult interes de participanţii la această reuniune. Numeroase cărţi şi studii ale savanţilor noştri sînt traduse în alte ţări. Monografia „Modulaţia în frecvenţă" de prof. Gheorghe Cartianu, a apărut pînă acum în două traduceri în limba rusă şi sînt în curs de apariţie alte traduceri la Budapesta şi Paris.

Printre cele mai interesante realizări ale ciberneticii se numără cele grupate sub titlul „Inteligenţa artificială". E vorba de reproducerea, cu ajutorul maşinilor cibernetice, a activităţii intelectuale, bineînţeles în anumite limite. La noi în ţară s-a reuşit ca, folosind calculatoare electronice, să se efectueze automat traduceri din engleză în romînă, să se compună muzică, să se „joace" automat dame, şah şi alte jocuri.

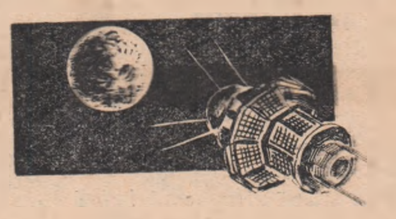
Cibernetica oferă perspective ale căror limite cu greu le putem imagina. Este un domeniu al viitorului, în care cei cu pasiune pentru ştiinţă pot ajunge la realizări excepţionale. Folosind şi perfecţionînd realizările obţinute în diferitele ramuri ale ciberneticii se poate realiza automatizarea multor procese tehnologice complicate, caracteristice unei industrii moderne, iar pe această linie, în ţara noastră se depun eforturi deosebite.

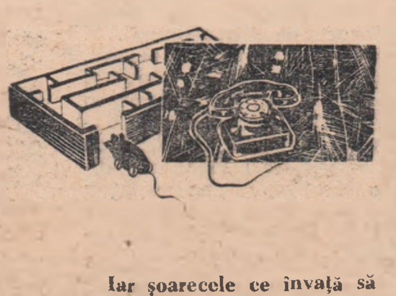
Căţeluşul electronic poate avea reflexe provocate automat.

Broasca ţestoasă electronică se orientează spre sursele de lumină.

Pe acelaşi principiu se bazează sistemul automat care se roteşte către lumina Lunii.

Iar şoarecele ce învaţă să meargă pe drumul cel mai scurt către... „slănină", are aplicaţii directe în centralele telefonice automate.

ÎN VIZITĂ LA ŞCOALA VIITORILOR CAMPIONI

Atunci cînd păşeşti pragul Şcolii medii nr. 35 din Bucureşti, încă din primele momente privirea îţi este atrasă de o vitrină imensă, vitrină în care sînt rînduite cu multă migală nenumărate trofee sportive. Fără îndoială, trofeul cel mai de preţ este medalia olimpică de aur cucerită de Mihaela Peneş la Jocurile Olimpice de la Tokio. Printre cupe şi plachete, printre medalii şi diplome îi văd parcă pe elevii care au adus atîta faimă nu numai şcolii lor, ci şi ţării întregi.

Gheorghe Costache şi Mihaela Peneş au doborît anul trecut recordul mondial de juniori la ciocan şi respectiv la suliţă. Şi tot ei, la Campionatele europene de atletism de la Varşovia, au cucerit titlul suprem.

Mulţi alţi elevi ai şcolii s-au afirmat în competiţiile sportive din ţară. Chiriţă Lucia a cucerit titlul de campioană şcolară la gimnastică, îndeplinind în acelaşi timp şi toate condiţiile pentru titlul de maestră a sportului, iar Mihaiuc Petre cucereşte pentru a treia oară consecutiv titlul de campion şcolar la gimnastică. Haralambie Ion din clasa a IX-a, care n-a împlinit încă vîrsta de 16 ani a sărit peste ştacheta ridicată la 1,88 m, în timp ce colegul său de clasă, Mitrea Cristache acoperă 100 m în 11,7 sec.

Acest splendid buchet de succese sportive este rodul unei munci îndelungate de luni şi ani de zile. Este rodul muncii atente a profesorilor de educaţie fizică care au ştiut să sădească în inima fiecărui elev voinţă, dîrzenie, putere de muncă.

În orice clasă ai intra ai să întîlneşti mulţi elevi sîrguincioşi la învăţătură şi cu performanţe sportive promiţătoare.

Stoianovici Şerban din clasa a VI-a sare cu regularitate 1,46 m la înălţime. Popescu Alina din clasa a VII-a este de pe acum o speranţă a alergătoarelor de viteză, iar Stoica Adrian din clasa a VIII-a demonstrează calităţi deosebite la gimnastică.

Despre nici un elev care a păşit pragul acestei şcoli cu program special de educaţie fizică, nu se putea spune de la început că are aptitudini către atletism, gimnastică, baschet... decît în cazuri foarte rare. Se poate spune însă că fiecare elev care a păşit în această şcoală îndrăgeşte sportul, că visează să ajungă un mare sportiv. De aici şi pînă la performanţe e un drum lung şi anevoios. Ei nu merg însă singuri, ci în tovărăşia unor oameni de nădejde, a unor oameni inimoşi care le călăuzesc fiecare pas spre gloria sportivă.

9 profesori de educaţie fizică, în fiecare zi de dimineaţă şi pînă seara, pot fi văzuţi fie în sala de gimnastică, fie pe terenurile sportive, acoperite acum de zăpadă, în mijlocul elevilor, destăinuindu-le în permanenţă din tainele măiestriei sportive.

În ziua în care am vizitat această şcoală, în sala de gimnastică l-am întîlnit pe directorul şcolii care ne-a spus: „La primăvară să ne vizitaţi, nu aici, ci pe Stadionul Tineretului. Atunci o să aveţi ce vedea. În şcoala noastră, şcoală în care numărul elevilor a crescut de la an la an, sînt multe speranţe ale sportului romînesc. Performanţele obţinute de ei pînă acum ne fac să privim cu încredere în viitor".

RADU POPA

SPORT

Bilanţ edificator

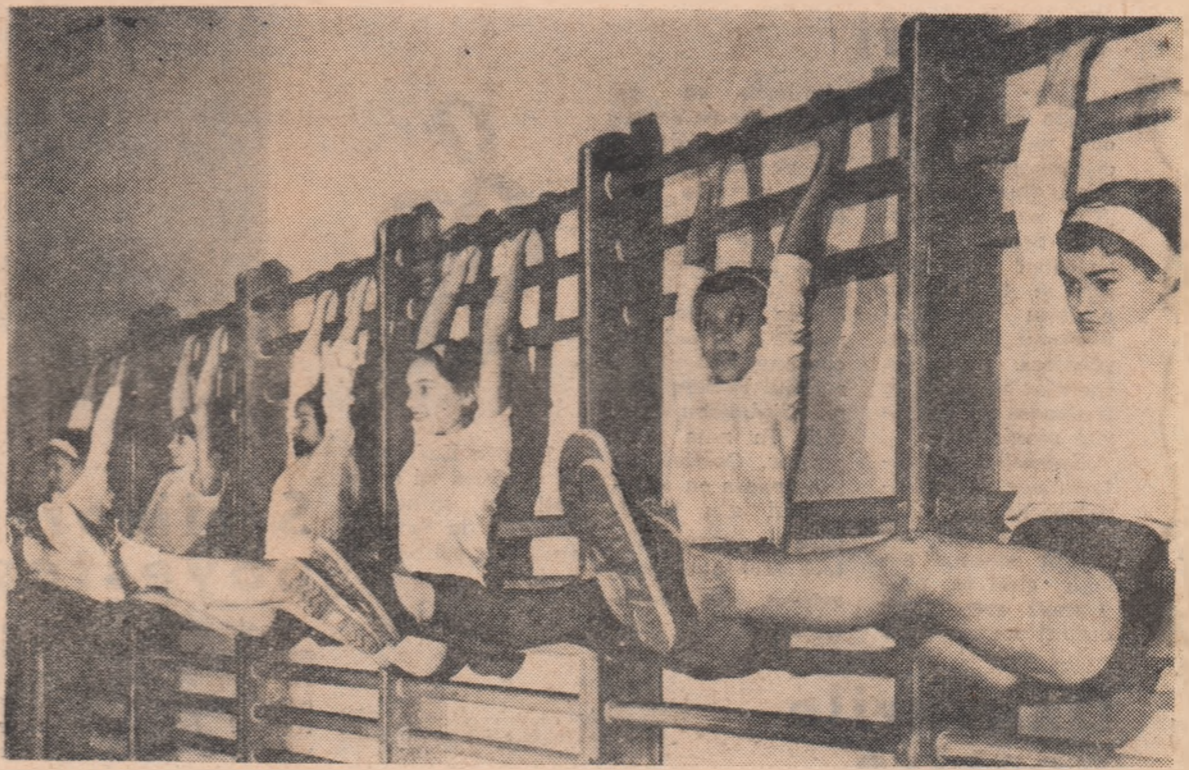
După un drum lung, de peste 20 de ani, privirea îţi cată, firesc, înapoi, către îndepărtatul punct de plecare, scrutînd calea străbătută. Au trecut peste 20 de ani de la eliberarea patriei noastre. În mişcarea noastră sportivă, ca şi în toate sectoarele vieţii sociale ale poporului romîn, aceşti ani au însemnat o scară spre progres în care s-au urcat nenumărate trepte, un minunat lanţ de victorii, de succese.

Privilegiu, în regimul burghezo-moşieresc, al celor avuţi, al unei infime minorităţi, sportul a devenit în anii democraţiei populare un bun al maselor largi de oameni ai muncii. Cifrele statistice sînt mai grăitoare decît orice comentarii. De la cifre de participare de ordinul sutelor, atît cît puteau să reunească cele mai largi manifestări sportive de altădată, mişcarea sportivă din ţara noastră a atins rezultate de neînchipuit. Iată cîteva exemple edificatoare asupra impresionantului avînt al mişcării noastre sportive de masă. Crosul republican „Să întîmpinăm 1 Mai" a cunoscut în 1948 o participare de 83 000 de tineri, în 1949, de 230 732, în 1961, de 1 069 000 ajungînd în 1964 la 1 489 000 de tineri. Membrii Uniunii de Cultură Fizică şi Sport, al căror număr era de 950 114 în 1957, au ajuns la 2 534 379 în 1960, depăşind în 1964 cifra de 3 400 000. Cele mai populare competiţii sportive de masă din ţara noastră, spartachiadele, a căror organizare a fost, an de an, mai bună, au ajuns, prin spartachiada de iarnă a anului 1963 şi cea de vară a aceluiaşi an, să atingă 3 690 000 şi respectiv 3 900 000 de participanţi, culminînd cu grandioasa spartachiadă republicană de anul trecut la care au luat parte peste 4 700 000 de participanţi.

Asigurîndu-li-se condiţii materiale excepţionale, prin construirea a zeci de stadioane şi săli de sport şi amenajarea a mii de baze sportive, prin înzestrarea cu echipament sportiv la nivelul cerinţelor sportului de masă, sportul a înflorit atît în mediul orăşenesc cît şi în cel sătesc, cuprinzînd deopotrivă fabrici şi uzine, cooperative şi S.M.T.-uri, universităţi şi şcoli. Două cifre sînt elocvente în ceea ce priveşte sportul şcolar: Campionatul republican şcolar ajuns la cea de a XVI-a ediţie, iar numărul asociaţiilor sportive a ajuns la 932.

Din sportul celor mici, al pionierilor, consemnăm, ca momente cu totul deosebite, spartachiada pionierilor şi şcolarilor, competiţia de nataţie, organizată de către gazeta „Scînteia pionierului" în care s-au remarcat numeroase elemente foarte talentate şi „Tetratlonul prieteniei" ajuns la cea de a VII-a ediţie.

În peste două decenii de sport un bilanţ pe cît de rodnic, pe atît de îmbucurător.

Exerciţiu de forţă. Micile sportive din clasa a V-a se antrenează la spaliere.

Conferinţa pe ţară a Uniunii Scriitorilor din R. P. Romînă

În zilele de 22, 23 şi 24 februarie, în sala mică a Palatului R.P.R., s-au desfăşurat lucrările **Conferinţei pe ţară a Uniunii Scriitorilor din R. P. Romînă.**

Au luat parte delegaţi ai secţiilor şi filialelor Uniunii Scriitorilor, numeroşi invitaţi.

La deschiderea lucrărilor conferinţei au asistat membri ai C. C. al P.M.R., ai guvernului, reprezentanţi ai unor instituţii centrale şi organizaţii de masă, ai altor uniuni de creaţie.

Într-una din şedinţe delegaţii au reales în unanimitate pe maestrul **TUDOR ARGHEZI** ca preşedinte de onoare al Uniunii Scriitorilor din R. P. Romînă.

Biroul Uniunii Scriitorilor:

BOTEZ DEMOSTENE — **preşedinte**; Pas Ion, Pop Simion, Stancu Zaharia — vicepreşedinţi; Barbu E., Bogza Geo, Breitenhoffer Anton, Ciopraga C., Gheorghiu Mihnea, Letay Lajos, Lovinescu Horia, Oprea Al., Popovici Titus, Preda Marin, Rău Aurel, Sütö Andras, Utan Tiberiu — membri.

Intîmpinăm

SĂRBĂTOAREA ALEGERILOR

A venit primăvara

A venit primăvara? ! Pionierii din comuna Bălești, regiunea Oltenia, așa ne-au anunțat. Dar iată, mai ieri a nins mult, mult, ca-n povești, și comuna și-a mai așezat pe umeri cîteva cojoace de zăpadă. Anotimpul veșnic tînăr a poposit însă în brigada artistică de agitație a pionierilor de la Școala generală de 8 ani din Bălești. Chiar așa se intitulează programul: „Intîlnire cu primăvara". Copiii au multe de povestit în versuri și cîntece: despre notele vesele din catalog, despre pomii fructiferi apărați de frig și de rozătoare, despre împodobirea mereu grijulie a școlii, a sălilor de clasă și cîte altele.

Vă prezentăm pe membrii brigăzii: A n i n o i u Ileana, Spineanu Maria, B r ă i l ă Dumitru, Popescu Maria, Teotoi Angela, Mălăescu Dumitru și alții.

În altă comună, din aceeași regiune, la Budieni, pionierii generoși cu brigada lor au pregătit două programe: „Frumoasă și bogată ești patria mea socialistă" și „Budienii ieri și azi". Interpretîndu-și rolurile, pionierii, membri ai brigăzii, ca Dobran Aurelian, Negoslavu Victor, Bican Elena, Popescu Silvia, îi plimbă pe spectatori într-o călătorie interesantă pe întinsul patriei și pe cuprinsul bogat în imagini luminoase ale comunei lor. Copiii s-au pregătit cu însuflețire pentru această reîntîlnire cu spectatorii. Căci va fi o reîntîlnire sărbătorească în ziua de 7 martie, ziua alegerilor.

NICOLAE BRÎNZAN
activist al comitetului raional U.T.M., Tîrgu Jiu

Soliștii

Cine n-o cunoaște pe fetița cu ochi veseli, jucăuși, cîștigătoarea concursurilor pentru „Cel mai bun solist" organizate în unitate? Toți școlarii și toți sătenii o știu pe Cîmpureanu Eufrosina, pioniera care i-a încîntat cu vocea ei frumoasă în serbările pionierești.

Eufrosina pregătește pentru sărbătoarea de la 7 martie cîntece noi. Ce se vor minuna colegii cînd în programul artistic pe care îl vor prezenta pionierii, ea va cînta și se va acompania la acordeon! Ce veselă va răsuna melodia cîntecului „Bistrița"!

Printre cei mai buni instrumentiști ai echipei artistice de la Școala generală de 8 ani din comuna Movilița, raionul Panciu este și Ciubotaru Costică. În ziua alegerilor, Costică va acompania cu acordeonul său corul, care va intona cîntece închinate partidului, vieții noastre noi.

Despre Eufrosina și Costică îți spun toți cu mîndrie: fruntași la învățătură și... soliști de frunte!

L. NOVAC

Dansurile noastre

La Școala de 8 ani nr. 2 din Tîrgu-Jiu, dansurile populare sînt găzduite cu plăcere și entuziasm de cele două echipe artistice ale claselor a VII-a și a VI-a.

Pioniera Mitrache Ecaterina — președintă de detașament — a îmbogățit repertoriul, explicînd figurile dansurilor pe care le-a învățat în comuna Negoiești, raionul Filiași. Aici a locuit pînă a trecut în clasa a IV-a. Dacă o întrebi care sînt dansurile pe care le-a arătat colegelor sale, ea începe să îngîne melodiile, una mai duioasă, alta mai vioaie, săltăreață. „Marioara" și „Cirligul", lămurește Ecaterina zîmbind. Și alte pioniere ca Ungureanu Emilia și Bălan Rodica și-au adus aminte de dansuri învățate în tabere.

Acum? Cele două echipe de dansuri sînt la sfîrșitul repetițiilor. „Adică — spune Ecaterina — le știm corect. le interpretăm cu ușurință. Costumele naționale le avem de aici, din partea locului (cartierul Văděni în care se află școala are tradiții în costume populare; copiii și le-au confecționat acasă la ei). Așteptăm nerăbdători ziua cînd vom interpreta dansurile noastre".

Da, în ziua alegerilor de deputați, la 7 martie, cele două echipe de dansuri, își vor trimite salutul lor vesel, optimist, în spectacolul pe care l-au pregătit cu multă tragere de inimă.

M. MICU

Desen: STELA CREȚU

Expoziția

Ce să admiri mai întîi? Peisajul pitoresc al orașului Piatra Neamț, forma piramidală a muntelui Pietricica pe fondul căruia se profilează marile construcții, soarele din ochii copiilor antrenați într-un joc cu bulgări de zăpadă? În fiecare desen, în fiecare pictură pionierii de la Școala de 8 ani de muzică și artă plastică din Piatra-Neamț, într-o îmbinare armonioasă de culori, au adus crîmpeie din marile realizări ale regimului democrat popular în orașul și regiunea lor dragă.

L-am rugat pe sculptorul Pompiliu Clement, profesor de sculptură, pictură și desen la această școală să ne spună cîteva cuvinte despre expoziția pe care o pregătesc copiii în cinstea alegerilor.

—Îmi amintesc că într-o zi, o fetiță dintr-a VII-a povestea cu emoție colegilor despre tatăl ei propus candidat. „Să-i facem portretul" s-au entuziasmat copiii! „Să prindem și cîteva aspecte din preajma alegerilor" și-au zis ei! Le-am sugerat atunci să pregătim o expoziție. S-au bucurat nespus.

— Cînd ați început lucrul?

— E mai bine de o lună de-atunci. În orele de pictură și desen căutam idei, ne sfătuiam asupra temelor. Uneori, după-amiază, dădeam o fugă la Săvinești, la fabrica de hîrtie din oraș, vizitam marile construcții.

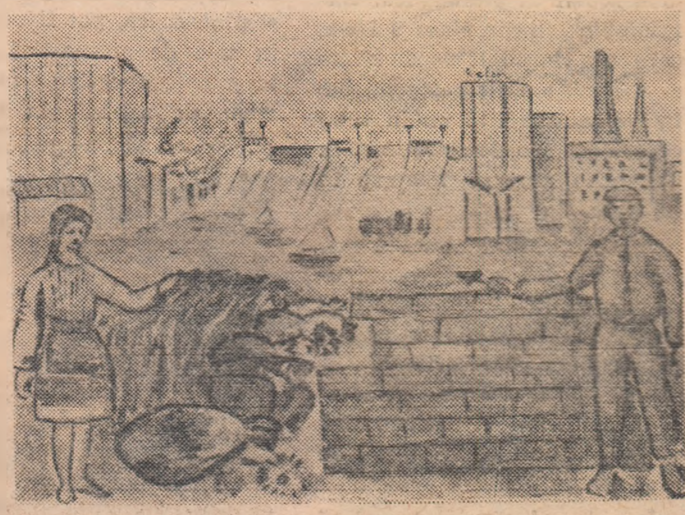
— Și rezultatul?

— La ora actuală avem pregătite 80 de tablouri pentru expoziție: „Realizări din regiunea Bacău" (reprodus mai jos) semnat de Ciurariu Iuliana, „Oameni intrînd în fabrică" de Constantinescu Laurențiu, „Control de calitate" de Agafiței Ana, „Intîlnire cu alegătorii" de Constantinescu Lucian, „În parcul copiilor" de de Nica Minodora și atîtea alte tablouri cu care copiii vor întîmpina alegerile.

— Cînd veți deschide expoziția?

— Cu două zile înainte de votare. În ziua alegerilor, oamenii vor admira cele mai bune lucrări ale copiilor lor, lucrări care vorbesc despre viața nouă de azi.

MARTA CUIBUȘ

Scriitorii povestesc

Poate, copii, v-ați pus întrebarea: oare cum se petreceau alegerile în trecut? Literatura romînă a oglindit critic adevărata față a alegerilor burgheze. Să ascultăm, așadar, ce ne spun scriitorii. Dar să știți, paginile lor au prins glas, altfel decît într-o lectură obișnuită. Tovarășa bibliotecară Ioana Ică le-a vorbit copiilor despre mascarada politicianismului din trecut și cum a fost demascată ea în operele scriitorilor noștri. Iar pioniera Marinescu Silvia, elevii Cernit Octavian și Forțan Viorel au ilustrat expunerea tovarășei Ică, citind pagini din operele menționate ale lui N. D. Cocea, I. L. Caragiale, T. Mușatescu. Astfel, ascultătorii au auzit fragmente din discursurile sforăitoare și găunoase ale lui Farfuridi și Cațavencu, personaje prea binecunoscute din „O scrisoare pierdută", au aflat de ce era revoltat Spirache, eroul pozitiv din piesa „Titanic-Vals", de Tudor Mușatescu, revoltă firească odată ce Spirache nu voia să fie candidat pentru că nu putea să mintă pe nimeni. Minciuna, înșelătoria, interesele complet străine de cele ale poporului, acestea alcătuiau sensul alegerilor burgheze. Amintirile triste ale trecutului te îndeamnă și mai mult să privești cu încredere și bucurie prezentul. Pionierele Pâjeleanu Lelioara și Lepăduș Grigore recită cu emoție versuri despre viața nouă, înfloritoare. Bechet Florica, dă la iveală din creația ei poetică, încă timidă, dar străbătută de simțăminte sincere. Podaru Valentina și Badea Tamara cîntă „Mult mi-e dragă primăvara", iar Donțu Nicolae interpretează la acordeon cîntece populare. Astfel, scriitorii au poposit în mijlocul copiilor de la Casa pionierilor din Craiova, care la seara literară închinată alegerilor și-au îmbogățit cunoștințele. Ziua de 7 martie a căpătat pentru ei un înțeles și mai adînc.

M. DIACONU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40631